

FÍZLOVÉ, HAJZLOVÉ

Mr. Oizo a jeho šílená komedie...

Premiéra: 18. září 2014

Los Angeles 2014. Prohnilý polda Duke zbožňuje hudbu, obchoduje s trávou a terorizuje kolemjdoucí. Jeho policejními kolegy jsou sexuální maniak, vyděračka, hledač pokladů s pochybnou minulostí a jednooký chlápek s boulí na hlavě a snem stát se techno hvězdou... Jejich svět plný malých lstí a intrik je narušen, když se mrtvý soused, poslední Dukeova oběť, kterou uložil v kufru svého auta, probudí.

Quentin Dupieux (Mr. Oizo) točí filmy stejně expresivně, jako dělá svou hudbu. Montuje do sebe nečekané aranže s jednoduchými beaty. I v tomto filmu rozehraje hru gagů, naschválů a parodických situací, které připomenou dávnou Policejní akademii, ale zároveň si „legraci z poldů“ dělá dost nekorektním způsobem, ze kterého chvílemi až mrazí.

Marilyn Manson si ve filmu Fízlové hajzlové zahrál roli emo teenagera.

„Snímek Wrong Cops je přísně vzato vyšinitější, lobotomizovanější spin-off Dupieuxova předchozího, vytříbeně dadaistického opusu Wrong, jenž byl brilantní absurditou zaměřenou mj. na fenomén preventivního unášení psů. V autorově aktuální nonsensové frašce o zdegenerovaných velkoměstských cajtech, kteří jsou v nespecifikovaném světě blízké, zločinu zbavené budoucnosti jedinými skutečnými padouchy, neplatí žádné zákonitosti: vše je tu podřízeno mechanice pudovosti, spontánní debility a nesmyslu.“

Z programu Festivalu otrlého diváka 2014

Originální název: Wrong Cops / **Režie:** Quentin Dupieux / **Scénář:** Quentin Dupieux / **Hrají:** Eric Judor, Steve Little, Marilyn Manson, Grace Zabriskie, Eric Wareheim, Daniel Quinn, Hillary Tuck, Jennifer Blanc, Ray Wise / **Kamera:** Quentin Dupieux / **Střih:** Quentin Dupieux / **Hudba:** Quentin Dupieux / **Země:** Francie, USA / **Rok výroby:** 2013 / **Jazyk:** anglicky s českými titulky / **Přístupnost:**

od 15ti let / **Stopáž:** 83 min

Tiskové materiály ke stažení: <http://artcam.cz/fizlove-hajzlove/>

Quentin Dupieux (nar. 14. 4. 1974)

Quentin Dupieux objevil ve svých 12 letech kameru a natáčel s ní všechno, co viděl. Velmi rychle si uvědomil, že potřebuje snímky doprovázet hudbou. V roce 1997 vydal v hudebním vydavatelství FCOM své první EP a při té příležitosti si vymyslel humorný pseudonym - Mr. Oizo. V roce 1999 natočil pro značku Levi's šest reklamních spotů, v nichž hraje hlavní roli *Flat Eric*, žlutá plyšová loutka, kterou vytvořil. Skladba *Flat Beat*, která doprovází spoty, došla za jediný den vrcholky hitparád a loutky *Flat Eric* se prodaly miliony. Dupieux tak mohl financovat svůj první film, natočený v roce 2001. *Nonfilm* je absurdní středometrážní snímek, v němž hrají Vincent Belorgey (Kavinsky) a Sébastien Tellier. Film byl uveden pouze na televizním kanále Arte a jeho fanoušci si vytvářeli pirátské kopie, protože DVD bylo oficiálně k dispozici až v roce 2010 spolu s filmem *Rubber*.

V roce 2006 natočil *Steak*, první celovečerní film, v němž se objevil Eric, Ramzy a jeho přátelé. Soundtrack k filmu vyšel na samostatném albu. V roce 2009 vznikl film *Rubber*, natočený v Los Angeles v angličtině během dvou týdnů. Quentin měl na starost režii, aranžmá, osvětlení, střih a složil filmovou hudbu. Snímek se stal událostí **Týdne kritiky na festivalu v Cannes** a získal si skutečný mezinárodní úspěch. Diváci nevěřičně sledovali dobrodružství zabijácké pneumatiky s telepatickými schopnostmi, kterou záhadně přitahuje mladá krásná dívka.

V roce 2011 následoval další celovečerní snímek *Wrong*, který byl vybrán do oficiální soutěže mezinárodního **festivalu Sundance v roce 2012** a zahráli si v něm Eric tentokrát bez Ramzyho, dále Jack Plotnick nebo William Fichtner. Inspirovaný jednou z vedlejších postav filmu *Wrong*, Quentin hned natáčí film *Fízlové hajzlové Kapitola 1*, krátkometrážní snímek, v němž se objevil Marilyn Manson, a který uvedl na festivalu v **Cannes v sekci Quinzaine des Réalisateurs**. Nadšený natáčením a herci, které pro projekt kontaktoval, píše a natáčí celovečerní film *Fízlové hajzlové*, který dokončuje v srpnu roku 2013, krátce před tím, než je film uveden na Festivalu v Locarnu.

Rozhovor s Quentinem Dupieuxem

Film Fízlové hajzlové je další neobvyklá záležitost, ale ve srovnání s vašimi ostatními filmy působí tentokrát jeho podivnost méně jako záměr.

Film *Fízlové hajzlové* je více nohama na zemi, to je pravda. Ale pozor, já nikdy neusiluju o podivnost! Tenhle film vznikl stejným procesem, kdy dávám při psaní průchod své představivosti na způsob automatického psaní surrealistů. Jsem rád, že je výsledek

nakonec srozumitelný, protože jde o můj nejkomplikovanější projekt, byl v době vzniku nejméně jasný. Prvním podnětem byl krátkometrážní film s Marylin Mansonem a Markem Burnhamem, ze kterého zůstaly v celovečerním snímku jen některé pasáže. Když jsme ten krátký film dokončili, řekli jsme si, že ten vzorec funguje, a tak jsem se dal do psaní šesti dalších kapitol stejného formátu, které jsem poskládal jednu za druhou. Ale když bylo hotovo, měl jsem najednou pocit, že výsledek netvoří film. Tak jsem se vrátil do střížny a vymyslel jsem pro všechno úplně nové pořadí. Většinou se při montáži přísně držím původního scénáře, jako v případě filmů *Wrong* a *Rubber*. Je to rozhodně poprvé, co jsem si vyzkoušel stříh v podobě úplného přepsání filmu. Určitým způsobem jsem zamíchal všechny karty. A najednou tam je rytmus, na který nejsem úplně zvyklý, a líbí se mi.

Jak vás napadlo natočit film o policajtech?

Napadlo mě to během natáčení filmu *Wrong*. Mark Burnham tam má krátkou scénu, ve které je naprosto geniální. Už od kamerového castingu jsem z něj byl nadšený. Předříkával úsporně svůj text, čímž se lišil od ostatních herců, kteří se snažili ztvárnit postavu. Kdežto on hrál, jako by s tím neměl ani nic společného. Měl v sobě něco hrubého, co se mi okamžitě líbilo. Je takový i ve skutečném životě. V kavárně, nebo jinde na veřejnosti, se na něj všichni otáčejí, protože mluví nahlas, je výrazný. Není příšerný jako jeho postava ve filmu, ale má ohromnou osobnost. Proto jsem dostal nápad rozvinout něco jako spin-off zaměřený na jeho postavu. O tři měsíce později mi měla vyjít deska a řekl jsem si, že místo klipu bude lepší natočit raději malý propagační film. Ve stejnou chvíli mě kontaktoval Marylin Manson s tím, že se mu líbí film *Rubber* a že by se mnou chtěl nějakým způsobem spolupracovat.

Je zajímavé, že mluvíte o „spin-offu“, protože film má v sobě něco z televizního seriálu, určitý seriálový aspekt, který možná souvisí se způsobem, jakým se jednotlivé události odehrávají, jako by šlo o jednotlivé miniepizody.

Přesně tak byl film koncipován. První nápad (později se ukázalo, že ne tak dobrý) byl vytvořit závislost na seriálu v kinosále. Vyzkoušeli jsme si to ostatně během postprodukce. Jeli jsme na festival Sundance se třemi kapitolami, vyšperkovanými kratičkými úvodními titulky, celkem o délce 40 minut. Fungovalo to fantasticky. Jakmile se znovu objevily úvodní titulky, diváci byli hysteričtí. Mohl jsem pokračovat dál tímto způsobem, ale myslím, že moje chuť udělat film byla silnější.

Film Fízlové hajzlové je v něčem úplně nový. Ve vašich předchozích filmech se nikdy neobjevila taková posedlost sexem.

Vědomě jsem se chtěl na chvíli vzdálit ze svého sterilního a důkladného světa. Vždycky, když píšou nový film, odmítám ten předchozí.

Nezobrazujete normální sexualitu, ale sexualitu skutečně posedlou, radostně zvrhlou.

Původně jsem chtěl ukázat lidskost, ve kterou nevěřím. Když vidím všechny ty hrůzy ve světě kolem nás, je mi člověka líto. Chtěl jsem si z toho všeho udělat trochu legraci, prostřednictvím sexuální ubohosti a kultu peněz, dvou témat, která procházejí celým filmem. Třeba nízkost, v jejímž důsledku ten polda spí s travestitou a dovolí si pak na něj být hrubý a urazit ho. Ale obecně spíš o těch věcech postavy ve filmu mluví. Nechtěl jsem natáčet lidi, jak to dělají.

Marylin Manson jako jediný neodpovídá věkem své postavě. Nebojíte se, že bude těžké ho vnímat v interakci s ostatními postavami?

Ne, v nejhorším případě hrozilo, že bude působit jako mentálně zaostalý, co zůstal žít se svou matkou. Ale já když jsem se s ním poprvé setkal, měl jsem před sebou puberťáka. Nesetkal jsem se se starou rockovou hvězdou, ale s nadšeným klukem, který například hledal v krabicích, aby mi ukázal saxofon, co zadarmo dostal, ale přitom na něj neumí hrát. Má v sobě něco velmi mladistvého. Maluje, fotí, natáčí videa, je to velmi kreativní a zvědavý člověk. Tu postavu puberťáka jsem vytvořil s naprostou samozřejmostí speciálně pro něj.

S většinou herců ve filmu Fízlové hajzlové už jste dříve natácel. To tento váš film trochu odlišuje od těch předchozích. Zdá se, že jste se s těmito herci tentokrát pustil do jiného typu ztvárňování rolí.

Přesně tak. Jednou z motivací je také moje frustrace z toho, že jsem s nimi neměl možnost v předchozím filmu dostatečně experimentovat. Jack Plotnick měl ve filmu Rubber jen dva natáčecí dny, a proto jsem měl velkou chuť rozvinout s ním širší spolupráci ve filmu Wrong. Stejně to bylo s Arden Myrin, která hrála Plotnickovu šéfkou v krátké scéně ve filmu Wrong. Udělala na mě takový dojem, že jsem pro ni vymyslel tuhle roli příšerné policistky. Ale přesto tu jsou dva úplně noví herci, Marilyn Manson a Eric Wareheim, který hraje policajta posedlého řadry a objevuje se v mém dalším filmu *Réalité*.

Zejména na hercích je tak možné rozpoznat „značku“ Quentin Dupieux.

Postupně vztah s nimi prohlubuji. Steve Little přijal práci na filmu Wrong, ale cítil jsem že to pro něj neznamenovalo nic výjimečného. Nakonec film zbožňoval. Takže když se vrátil při natáčení filmu Fízlové hajzlové, jeho výkon je mnohem rozvinutější. Měl menší zábrany.

Postava , kterou hraje Eric Judor, je velmi výjimečná, už jen po fyzické stránce.

Eric Judor je sám o sobě vtipný herec. Můžete ho obléci do čehokoli a bude pořád vtipný, protože má dostatečně výraznou řeč těla. Cítil jsem určitou potřebu jeho vizáž trochu přehnat, trochu ve stylu některých postav z filmů Johna Carpentera. Nevíme, proč má knír a bouli, ale silně ho to charakterizuje. Ta boule měla být původně mnohem menší, ale pak jsme si řekli, že když už nějaká, tak pořádná. A knír nebyl v plánu. Uviděl někde ležet šedivý knír, vzal si ho aniž by mi o tom předem řekl, a když jsem ho uviděl, mohl jsem se počurat smíchy. A protože mi to přišlo tak vtipné, nebyl důvod tenhle vzhled odmítat. Kdyby si nasadil falešný knír Mark Burnham, bude prostě vidět, že má falešný knír. Ale u Erica je to jiné, jeho postava tak dostává nečekaný rozměr. Přehnal jsem trochu jeho vzhled, abych zabránil tomu, že by byl v roli policajta nevěrohodný.

Je to prostě druh humoru, člověk už si ani neklade otázku, jestli je v roli policajta věrohodný nebo ne.

Přesně tak. A taky ho díky té bouli, která mu trochu deformuje obličej, vidíme jinak. První hodiny natáčení se až příliš podobaly tomu, co jsme už spolu dělali dřív. Řekl jsem mu, že jeho postava měla mozkovou příhodu a že je proto třeba, aby ji hrál s menším hereckým odstíněním. Udělal jsem z něj trochu robotického chlápka, i když paradoxně je to jedna z mála postav, co má srdce.

Jeho posedlost tím, že se stane hudebníkem, je až dojemná. Hudba je navíc vedle sexu další velké novum tohoto filmu. Mark Burnham, který působí jako velký znalec techno hudby, umírající soused, ze kterého se vyklubal hudební poradce, atd...

Chtěl jsem využít svůj katalog skladeb, které jsem nashromáždil za posledních 15 let. Měly být součástí filmu od začátku. Chtěl jsem vyjádřit svou hudbu obrazem. Je to podobná ambice jako u natáčení klipu, ale více uspokojivá. Chtěl jsem najít to naprosto prazákladní a lehce otupělé duševní rozpoložení, které mě někdy pohání, když dělám hudbu, tu intelektuální prázdnotu, kterou prožívám, když hraju na večírcích, až z toho na tanečním parketu vznikne něco nevšedního. Rád odděluji svou hudbu od svých filmů, mohu tak rozvíjet obojí nezávisle na sobě, ale tentokrát jsem měl chuť obojí propojit.

Jednotlivé scény týkající se hudby jsou jistě hodně autobiografické.

Je to tak. Scéna s hudebním vydavatelstvím je napsaná pro plátno, ale je to přesně ten typ situací, které jsem zažil. Rozpačité okamžiky, kdy člověk pochopí příliš pozdě, že nestojí před správnou osobou, nebo trapnost chvílí, kdy musíte říct kamarádovi, že skladba, kterou vám dal poslechnout, je hrozná. Pokud jde o hudbu, která je téměř ve všech scénách v autě, vychází z mého zvyku, který jsem měl prvních deset let své hudební tvorby, poslouchat jednu nahrávku dvěstěkrát za sebou, abych si ověřil, že je dobrá. Nejde tedy v pravém slova smyslu o autobiografii, ale štrachal jsem se trochu ve svém vlastním životě.

Hudba tu není jen v roli doprovodné složky. Ukazujete ve filmu proces hudební tvorby, momenty poslechu hudby, je tam vynášení soudů o některých skladbách, atd...

Je to poprvé, co v některém ze svých filmů otevřeně hovořím o hudbě. Pro nezavěšené je tato hudba velmi agresivní, ale mě baví ji dělat a zakomponovávat do mého filmového světa. Slavil jsem úspěch s absurdní skladbou v absurdní chvíli, kdy všechno

bylo absurdní. Když tu skladbu poslouchám dneska, tak si říkám, že dozrála docela pěkně, ale zároveň si uvědomuji, že jsem neměl po ruce žádnou produkci, že vznikla v malém studiu. Je neuvěřitelné, že tahle věc sklidila takový úspěch. Náhodný úspěch se dostaví většinou jenom jednou. Pak už je třeba se opřít o zkušenosti. Nikdy jsem ale nespolehal na reklamu. Obvykle to probíhá tak, že se sejdeme s lidmi z hudebního průmyslu, kteří mají vše promyšlené a zeptají se vás, jestli máte chuť natočit dostatečně přitažlivý klip, který vzbudí pozornost publika, jestli jste ochotní udělat přístupnější věc s člověkem, který v tom klipu bude zpívat... Osobně jsem dělal a dělám hudbu proto, že mě to baví. Zůstal jsem trochu u undergroundu, protože se v tomhle proudu cítím dobře.

Ve filmu je moc pěkné také to, že popisujete skutečné hudební amatéry v pravém slova smyslu, lidi, kteří se o hudbu vůbec nezajímají. Tím se postavy dostávají k něčemu jinému, než jen popisu hloupých a zlých lidí.

Nikdy jsem o tom takto nepřemýšlel, ale máte pravdu. Jediná věc, kterou jsem trochu konceptualizoval, je myšlenka, že hlavní postava, Duke, kterého hraje Mark Burnham, je ekvivalentem mé hudby, drsňák, co na vás řve, umí se i rozněžnit, ale v jedné místnosti je ho moc. Reprezentuje moji hudbu lépe než nějaká krásná žena, protože moje hudba není vůbec sexy. A měl jsem chuť ukázat tohle chlápka, který rozhoduje o tom, co je dobré a co ne (smích). Pro hudbu, kterou ve filmu složil Eric Judor, jsem si vybral tu nejhloupější skladbu. Uvědomil jsem si, že jsem našel téma, až když jsem dokončil původní krátkometrážní snímek s chlápkem v kufru. Umírá, člověk si říká: „do háje, on neumřel“, a pak se totálně změní rejstřík, když chce vědět, co to bylo za hudbu, co hrála v autě. Nechtěl jsem se téhle niti pustit, proto jsem ponechal postavu umírajícího souseda, která se objevuje v prvních sedmi kapitolách prvního sestřihání.

Měl byste chuť natočit film, kde je ústředním tématem hudba?

Nevíím, ale možné je cokoliv. Jisté ale je, že mám pořád chuť utéct od toho, co mám právě rozdělané. Skutečným problémem je ale moje hudba, která mě odstřihává od 98 % celosvětové populace. Víím, že diváci budou při poslechu hudby v tomto filmu trpět. Nejsem si jistý, že jim tohle chci i nadále vnucovat (smích). Mohl bych ale napsat něco o nějakém muzikantovi.

Tento hudební svět je velmi maskulinní. Ostatně žádná ženská postava ve filmu nemá s hudbou nic společného.

Ano, tato hudba má v sobě něco velmi maskulinního, to ale nebrání tomu, aby na mé koncerty chodily i dívky. Zájem o elektronickou hudbu je skutečně spíše mužskou záležitostí, tuhle zvrhlou muziku dělají jen chlapi.

Vaše postavy jsou tak trochu zvrhlíci. Zároveň je ale ničím neponižujete. Přemýšlel jste o tom, jak se vyhnout tomuto úskalí?

Mnohokrát během natáčení jsem se právě tohle bál a taky abych se vůči mé hlavní postavě nechoval podle.

Myslím si, že film je zábavný, místy možná vtipný, dostatečně překvapivý na to, aby se nám neudělalo nevolno. Dokonce mám pocit, že mé ostatní filmy byly nepříjemnější.

Tiskový servis:

Hedvika Petrželková

Film Distribution Artcam

Rašínovo nabřeží 6, 128 00 Praha 2

tel.: +420 221 411 619, mob.:+420 776 167 567

hedvika.petrzelkova@artcam.cz

www.artcam.cz

Tiskové materiály ke stažení: <http://artcam.cz/fizlove-hajzlove/>